

שתיקתך נלבטת במחלט

לשרית ולנעמה

על מנת שהדברים ילבושו את צורת פנים הנפש
אף שאין אני יודע מה היא נפש, מי היא
ואף שאין אני יודע מי הם, מה הם
והעקר מה ביני לבינם, או בינם
לבין עצמם מה? מה שעושה אותי אני
שעושים הם, סתם

אני מחשב
כמחשבי הקצין מאז שנוהרין בקלה כבחמורה
את גבה האנד שמתח הגשם בהמטר
פעם רך ונספג ופעם בעל חמה ושטף כל אל הים

ולא על פי התקמרות השמים
ביחס לקמירות האדמה
ולעמקי אוקיינוסים שהא קני מדה אותנטים
של מים של ים

או באמצעות מפוי וסמון, כחל - ים,
חום - אדמה, ירק - שפלה וכיוצא בהנה

אלא יושב כבטרם לדה

סופר אחד לאחד, סופר ומצרף

את תנועותיה המורשות של האהבה, ללא סיגני מין ודת
ללא התחשבות בעמק וגבה או רום ושפלה שבין אדם לאדם
ובין אדם לחיה, ובינו (במחלט) לרמש הרומש על האדמה וצולת-ים

סבי מאז ותמונתו הקבועה בפנים פנים התנועה
עצין נע ונד בין כתלי חדריו בתפלה שרושמה אהבה

כרוח שלוחה אבודה מים
אמי לילית מלאת תנועות עץ מנער
ואהובתי שידיה חורשות בבשר ופנימה פנימה לו
כמסרקות ברזל מלבנות בגבם של קדושים הרוגי מלכות
מאריכי אה - ד
עד צאת הנשמה להתחדשותה
להבדיל מתחית הבשר;
ומתנועותיה היצוקות של הנפש
שהן הדם

או מצעקתי
אספקלריה שואבת אורה מרסיסי הדם
תנועותיה הקפואות של הנפש

נלבטת שתיקתך
מתנפצת במחלט.

אכן שהיא אכן מעצבת רוח גשם ויד.
אדמה שהיא אדמה בפריחה או קמילה, חשופה או לבושת אספלט
שמים שהם שמים, רבים, לכל אחד

בהתפוצצות אכלוסין או ילודי-אהבה

חומות השכל הישר
קורסות: מהפנטים סב אם ואשה
מביטים איך איל הברזל הישן מאז
מנגח אט אט

בבטחה יצוקה לתנועות אהבה.